

ligt heller ikke være Meningen, at Lægdet først skal skrive til Amtsraadet og Amtsraadet igjen til Amtet og Regimentet, saa meget mindre som den specielle Correspondence mellem Lægdet og Amtsraadet jo vil gaae, som hidtil, nemlig, at Lægdet skriver til Amtmanden, som Amtsraadets Formand, og denne maatte da igjen skrive til sig selv. Jeg troer derfor, at Ordet „District“ idetmindste paa et Par Steder maa forandres til Lægde, og i Tilfælde af, dette kunde skee, vilde Sagen gaae som hidtil, at Lægdet skriver til Amtmanden og Amtmanden igjen til Regimentet. Amtmanden kan da i den første Amtsraadsforsamling, efter at han har frestvet til Regimentet, referere Sagen for Amtsraadet. Men det er jo muligt, at de Ord „i Almindelighed“, der findes i § 22, have, som blev antydet af den sidste ærede Taler, den Betydning, at dette Forhold kan indbefattes derunder, saa at Ordet District i § 14 kan forstaaes som Lægde.

Indenrigsministeren: Udtrykket i § 22 staaer vistnok som omfattende det hele Forhold. Der kan jo ogsaa være Amtsraadsdistricter, hvor der slet ikke bliver at oprette særlige Lægde, men hvor Amtsraadet foranstalter Udredningen for Districtet i sin Heelhed. Men jeg indseer aldeles ikke, at der kan opstaae nogen særlig Ulempe derved, det forekommer mig ikke at være absolut nødvendigt, at det maa blive Amtmanden, Amtsraadet maa overdrage Ordningen af dette Forhold, jeg kan ikke see rettere, end at der gives Tilfælde, hvori den maa kunne overdrages til et andet af Amtsraadets Medlemmer, som da bliver det egentlige forretningsførende Medlem for Mellemværendet med de forskellige Lægde og Udredningsdistricter; men hvorledes det hele Forhold til de enkelte Lægde eller mindre Udredningsdistricter, hvor saadanne ere indførte, skal ordnes, er altsaa overladt til Amtsraadet. Den Forpligtelse, som § 14 indeholder, er derimod en Anmeldelse fra Amtsraadsdistrictet til Amtmanden, ikke som Formand i Amtsraadet, men

qua Amtmand, der skal skee samtidig med Anmeldelsen til Regimentet. Nu er det en Selvsølge, at hvis Anmeldelsen fra det mindre District indgik til Amtmanden som Formand i Amtsraadet, da er, forsaavidt der skal skee Anmeldelse til Amtmanden qua Amtmand, denne dermed tillige gjort, og naar Forretningsførelsen paahviler ham, vil han jo tillige have at gjøre Indberetning til Regimentet, og derved vil Sagen være fyldestgjort, da han jo maa gjøre den paa Amtsraadets Vegne. Men jeg troer ikke, at det gaaer an at gjøre med Hensyn til denne Paragraph en Undtagelse fra den almindelige Bestemmelse i § 22, hvorefter jeg troer, at Forholdet vil kunne ordnes uden Vanførlighed, naar den almindelige Bestemmelse ogsaa gives Anvendelse paa dette Forhold.

Skoleforstander Sørensen: Jeg har nogle Erindringer ved denne Paragraph at fremsætte, men jeg vil benytte Leiligheden til at bemærke, at jeg maatte stemme mod den foregaaende Paragraph ikke blot fordi Udredningspligten skal paahvile Districterne, men ogsaa fordi den indeholder en Straf for de forskellige Udredningslægde, som jeg ikke finder passende, saa at jeg endog alene af den Grund ikke kunde stemme for § 13. En stor Deel af Bestemmelserne i § 14, synes mig at være af den Betsfærdighed, at de ville besværliggjøre Udredningspligtens Opfyldelse for de enkelte Lægde, og navnlig naar der siges i 1ste Paragraf: „Naar en Hest dør eller kommer saaledes tilskade, at den ikke længer er tjenstdygtig, skal der ikke blot skee Indberetning derom til forskellige Autoriteter; men denne Indberetning skal ledsages med Attester fra examinerede Dyrlæger eller andre kyndige Mænd, der igjen skulle skaffe Attest for at de ere kyndige og reedelige“, synes jeg, at disse Bestemmelser paalægger Districterne en Mængde Vidtløftigheder, som ikke behøves, thi naar det er paalagt Districterne at erstatte de Heste, som ere komne tilskade, forekommer det mig at alle øvrige besværlige Vidtløftigheder ere aldeles overflødige.